

който му былъ вѣренъ и възведенъ на чинъ, за да му ги занесе отподирѣ; нъ той като родолюбивъ Българинъ зѣлъ ги наедно съ Катошита, и ги занесълъ Доляну, който ги приялъ благодарно, а него поставилъ управитель на войскѣтъ си въ Солунъ.

II. А слѣдъ това Долянъ каде отишълъ?

О. По-напрѣдъ пратилъ въ Епиръ войводѣ Канкана, та прѣзелъ Драче (Дирахумъ), а въ Ахѣжъ — Антима, та разбилъ тамошнѣтъ гърцкѣ войскѣ, пакъ той послѣ самъ прѣминѣлъ та завладѣлъ другы мѣста. Тогава ся подигнали Българити и въ Никополь (до Прѣвезѣ), та ся освободили, и го припознали за царь; сжщето станѣло и по другы мѣста, които все ся присъединили съ нововъзраждаемото българско царство, и тѣй Българія малко-по-малко начнѣла да ся усилюва, чтото твърдѣ скоро можѣла да постигне първото си могъщество, ако вътрѣшны несъгласія не бы ъж прѣдали изново непріятелю.

II. А каквы несъгласія сж были тыя, и отъ какво сж произшлы?

О. Владилсавовый братъ Алузіянъ, второй Ароновъ сынъ побѣгнулъ отъ Цариградъ, та дошълъ при Доляна, който го приѣлъ добръ, и го поставилъ първъ по себе въ царството си. Подиръ малко врѣмя го пратилъ съ 40 хыяды душъ войскѣ въ Солунъ, срѣщу Императора, който былъ слѣзълъ да нападне Българѣж. Тамъ прѣди да ся ударять, Гърцити го нападнѣли пощемъ, та избили и изловили около 15 хыяды душъ отъ войскѣтъ му, и Алузіянъ съ останѣлѣтъ ся върнѣлъ много посраменъ при Доляна; нъ отъ день на день обеспокояванъ отъ тоя толко голѣмъ за него срамъ, намислилъ да свали Доляна отъ прѣстола и да ся въцари той, та давно ся покаже по достоенъ прѣдъ народа, кегото убѣждавалъ и ся трудѣлъ да му доказва, че има по-голѣмото право да царува той, както спо-